

«وطن امروز» دربارهٔ روش‌های بر‌خورد دولت آمریکا با دانشجویان حامی فلسطین گزارش می‌دهد

بسته سرکوب

سر کوب جواب نداد؛ نسل Z آمریکا بیشتر از همیشه ضداسرائیل شد

[پس از سرکوب دانشجویان معترض، دانشگاه‌های آمریکا روابط خود را با رژیم صهیونیستی افزایش دادند]

تبادل دانشجو با دانشگاه بن‌گوربون در صحرای نقب و یک فرصت مطالعاتی پسادکتری برای دانشمندان صهیونیستی در دانشکده پزشکی هاروارد. این اقدام در حالی انجام شد که طی ماه‌های اخیر موجی از دانشگاه‌های آمریکا با آغازگر همکاری‌های تازه با همتایان صهیونیست خود بوده‌اند یا این همکاری‌ها را گسترش داده‌اند.

دسامبر گذشته، مؤسسه فناوری ماساچوست (MIT) برنامه‌ای را آغاز کرد که به پژوهشگران ۹ دانشگاه دولتی و مورد تأیید وزارت علوم سرزمین‌های اشغالی امکان می‌دهد برای همکاری و آموزش به MIT. بروند، ماه مارس، کالج کلمسون در ایالت کارولینای جنوبی همکاری‌ای را با دانشگاه عبری و کالج سایبر به منظور انتقال فناوری‌های کشاورزی جدید به منطقه نقب غربی سرزمین‌های اشغالی اعلام کرد. همچنین دانشگاه کلمبیا متعهد به گسترش طرح‌های علمی مشترک با دانشگاه تل‌آویو شد. ماه، ماه، دانشگاه یوتا توافقنامه‌ای برای «همکاری دانشگاهی» با دانشگاه آریل – نهادهی واقع در یکی از شهر ک‌های غیرقانونی کرانه باختری – امضا کرد.

پس از سرکوب اعتراضات، دانشگاه‌های آمریکا روابط خود را با نهادهای دانشگاهی اسرائیل افزایش داده‌اند.

دانشگاه‌های رژیم صهیونیستی به‌طور منظم با تشر این کشور همکاری می‌کنند؛ همان ار تشی که حیات دانشگاهی در غزه را به‌طور کامل نابود کرده است اما این امر هیچ تأثیری در کند شدن همکاری‌های دانشگاهی آمریکا و اسرائیل نداشته است.

در پایان ماه ژوئیه، دانشگاه هاروارد آمادگی خود را برای پرداخت رقمی تا نیم میلیارد دلار به منظور تسویه اتهامات یهودستیزی مطرح‌شده از سوی دولت ترامپ اعلام کرد. هر چند این رسوایی – و این مبلغ حیرت‌انگیز – توجه زیادی را به خود جلب کرده است اما یک امتیازدهی پیشین کمتر دیده شد؛ در ابتدای امسال، هاروارد در تلاش نافرجام برای راضی کردن دولت وقت، با ایجاد یک شراکت رسمی با یکی از دانشگاه‌های اسرائیل موافقت کرده بود.

۲۸ ژوئیه، هاروارد از ۲۲ ابتکار تازه با نهادهای دانشگاهی اسرائیل پرده برداشت: یک برنامه

خصوص، ماجرای بازداشت و تلاش برای اخراج محمود خلیل، دانشجوی دانشگاه کلمبیا از خاک آمریکا بود؛ آن هم در حالی که او به همراه خانواده‌اش گرین‌کارت آمریکا را داشتند. دولت آمریکا البته مهم‌ترین گام خود برای سرکوب آزادی بیان را زمانی برداشت که تفسیر نویبی از «یهودستیزی» را برای اقدامات دانشگاه‌ها و معترضان در سراسر آمریکا ارائه و هر گونه انتقاد از دولت صهیونیستی را نیز «یهودستیزی» و اقدامی «مجرمانه» عنوان کرد.

در ادامه به مهم‌ترین محورهای اقدامات ترامپ در طول چند ماه گذشته اشاره شده است.

■ **تهدید و قطع بودجه‌های فدرال دانشگاه‌ها**

یکی از مهم‌ترین ابزارهای فشار دولت ترامپ بر دانشگاه‌ها استفاده از قدرت مالی بود. وزارت آموزش ایالات متحده به‌طور مستقیم دانشگاه هاروارد را تهدید کرد در صورت عدم پذیرش خواسته‌های دولت، از دریافت کمک‌های مالی فدرال آینده محروم خواهد شد. دانشگاه هاروارد این اقدام را تلاشی برای انتقام‌گیری از استقلال علمی خود دانست. در همین چارچوب، دانشگاه کلمبیا نیز با تهدید قطع ۴۰۰ میلیون دلار بودجه مواجه شد و در ادامه شماری از دانشجویان معترض را اخراج کرد تا بتواند با دولت به توافق برسد. در کالیفرنیا، دانشگاه UCLA اعلام کرد دولت ترامپ ۴۵۸۴ میلیون دلار از بودجه فدرال آن را مسدود کرده است؛ اقدامی که فرماندار ایالت، گوین نیوسام، آن را «بی‌اخ‌خواهی» نامید. افزون بر این وزارت آموزش به ۶۰ دانشگاه هشدار داد در صورت عدم برخورد با آنچه

«یهودستیزی» خوانده می‌شود، با عواقب جدی روبه‌رو خواهند شد. حتی وزارت دادگستری نیز به‌طور مستقیم وارد عمل شد و دانشگاه جرج واشنگتن را به نقض قوانین حقوق مدنی متهم کرد، زیرا در جریان اعتراضات طرفداران فلسطین، به زعم دولت، برابر محیطی خصمانه علیه دانشجویان یهودی «بی‌تفاوت» بوده است.

■ **فشار بر دانشگاه‌ها برای سرکوب اعتراضات**

کاخ سفید تلاش کرده دانشگاه‌ها را به اعمال محدودیت‌های سختگیرانه بر فعالیت‌های دانشجویی وادار کند. این فشارها اغلب با شعار مقابله با یهودستیزی توجیه می‌شود اما در عمل مرز میان نفرت‌پراکنی و انتقاد از سیاست‌های اسرائیل مخدوش شده است. دانشگاه‌ها تحت فشار قرار گرفتند

تا تعریف جدیدی از یهودستیزی، همچون تعریف ارائه‌شده از سوی ائتلاف بین‌المللی یادبود هولوکاست (IHRA) را بپذیرند؛ تعریفی که از دید بسیاری از منتقدان به سرکوب اعتراضات مشروع دانشجویی طرفدار فلسطین انجامیده. افزون بر این، دولت خواستار تضمین دانشگاه‌ها شد تا مانع از «خارج شدن اعتراضات از کنترل» شود و حتی محدودیت‌هایی بر نوع سخانی که می‌توان بیان کرد وضع شد. مایکل راث، رئیس دانشگاه وسلین، این سیاست را حمله‌ای آشکار به آزادی بیان توصیف کرد.

در همین راستا، مقررات جدیدی در برخی دانشگاه‌ها اعمال شده است. ممنوعیت استفاده از پوشش چهره در اعتراضات و جلوگیری از ایجاد کمپ‌های بدون مجوز در محوطه دانشگاه بخشی از این محدودیت‌هاست. دانشگاه کلمبیا روابط خود را با برخی گروه‌های فعال قطع کرد و هشدار داد گروه‌های دیگر نیز در صورت ادامه فعالیت‌ها با مجازات روبه‌رو خواهند شد. در دانشگاه شیکاگو نیز سازوکار

از زمان آغاز جنگ صهیونیست‌ها علیه مردم غزه، دانشجویان آمریکایی در اعتراض به جنایات و نسل‌کشی صهیونیست‌ها، دست به تظاهرات زده و کمپین‌های مختلفی را برای فشار بر دولت این کشور با هدف دست کشیدن ایالات متحده از حمایت از جنایت‌کاران جنگی به راه انداختند. در دوره‌ای که بایدن رئیس‌جمهور بود، دولت آمریکا با تهدیدات فراوان و گاه ارسال نیروهای ویژه به محوطه‌های دانشگاهی، سعی در متفرق کردن دانشجویان و بستن صدای منتقدان کرد. بعد از مدتی با روی کار آمدن دولت ترامپ، شرایط و فضای سیاسی آمریکا برای ادامه این اعتراضات بشدت سخت شد. ترامپ که شخصا بارها از اقدامات و جنایت‌های صهیونیست‌ها در غزه حمایت کرده و ارسال سلاح به سرزمین‌های اشغالی را شدت بیشتری بخشیده، عنوان کرده «جای منتقدان به اسرائیل در آمریکا نیست». در ابتدای امر گمان می‌شد این جمله، نشان‌دهنده اوج حمایت دولتش از صهیونیست‌ها و تلاش او برای ساکت کردن محیط‌های دانشگاهی است اما بعد از مدتی مشخص شد این جمله در واقع دستورالعملی آشکار به سرویس‌های اطلاعاتی و امنیتی آمریکا برای اخراج گسترده دانشجویان، همچنین فشار به دانشگاه‌ها برای پایان دادن به هر نوع اقدام

در جهت حمایت از حقوق انسانی مردم در غزه است. بازداشت‌ها، تهدیدات و قطع بودجه‌های فدرال تعدادی از دانشگاه‌ها، از همین زمان شروع شد و در نهایت کار را به جایی رساند که رسانه‌ها بیان کردند نه‌تنها دانشجویان خارجی دیگر در آمریکا احساس امنیت نمی‌کنند، بلکه دانشگاه‌ها نیز خود به دستگاه اجرای سیاست‌های «مک‌کارتیسم» در دولت ترامپ تبدیل شده‌اند و دست به اخراج یا تنبیه تعداد زیادی از دانشجویان زده‌اند.

حالا مارک روبیو، وزیر خارجه دولت ترامپ با صراحت اعلام کرده حدود ۶۰۰ هزار دانشجوی خارجی تاکنون ویزاهای‌شان باطل شده و رسانه‌ها نیز عنوان می‌کنند کار تفتیش عقاید برای ورود دانشجویان جدید به دانشگاه‌ها در جریان است و بسیاری از دانشگاه‌ها هم‌اینگ به همکار دولت ترامپ در شناسایی دانشجویان حامی فلسطین تبدیل شده‌اند تا بودجه‌های دولتی را از دست ندهند.

رسانه‌های آمریکایی در طول چند ماه گذشته، به بررسی فشارها و چالش‌های گسترده‌ای پرداخته‌اند که دانشجویان، اساتید و کارمندان طرفدار فلسطین، در محیط‌های آکادمیک، تجربه کرده‌اند. این منابع

طیف وسیعی از تلاش‌ها برای ساکت کردن حامیان فلسطین در دانشگاه‌ها را بیان کرده‌اند که از پدیده «داکسینگ» شروع شده، با آزار و اذیت فیزیکی و کلامی، تبعیض شغلی و تحصیلی و ادامه یافته و در نهایت به احساس عدم امنیت و تلاش برای خارج شدن سریع‌تر از دانشگاه‌های ایالات متحده می‌رسد.

شده‌اند تا بودجه‌های دولتی را از دست ندهند. برای مقابله با دانشجویان حامی فلسطین در دانشگاه‌ها انجام داده است. این اقدامات که اغلب تحت عنوان مقابله با یهودستیزی در دانشگاه‌ها انجام می‌شود، نگرانی‌هایی را درباره آزادی بیان و آزادی آکادمیک ایجاد کرده است. اقدامات دولت ترامپ در چند محور سازماندهی شده که نخستین محور آن تهدیدات مرتبط با تأمین مالی و اقدامات انضباطی علیه دانشگاه‌ها و دانشجویانی است

که در اعتراضات مرتبط با جنایت‌های رژیم صهیونیستی مشارکت داشته‌اند. در عین حال دولت آمریکا به سمت تغییر قوانین و سیاست‌های دانشگاهی و حتی تغییر ریاست دانشگاه‌ها رفته و فشارهای زیادی را برای ایجاد محدودیت و در موارد بسیاری، از بین بردن آزادی بیان دانشجویان و اساتید اعمال کرده است. تغییرات در دانشگاه کلمبیا و اجبار رئیس این دانشگاه به استعفا، یکی از مهم‌ترین مواردی بود که در همان روزهای ابتدایی اعتراضات به وضوح در رسانه‌ها به آن پرداخته شد.

سرکوب فعالان و سازمان‌های حقوق بشری و دانشجویان حامی فلسطین، یکی دیگر از این اقدامات است که با کمک

نیروها و سازمان‌های راست‌گرا و صهیونیست در داخل

آمریکا انجام می‌شود. شکایت علیه گروه‌های حامی حماس

در آمریکا، افزایش سرکوب سازمان‌های حقوق بشری حامی فلسطین و بازداشت و اخراج دانشجوان فعال در این زمینه،

از جمله این موارد است که پسر و صدارتین پرورده در این

سه‌شنبه ۴ شهریور ۱۴۰۴

وطن‌امروز | شماره ۴۳۹۷

بین‌الملل

یک سال پس از اتمام تمام واحدهای درسی با افتخار بالا، سلب شد. دانشگاه کلمبیا پس از برپایی چادرهای اعتراضی حامی فلسطین، مراسم اصلی فارغ‌التحصیلی خود را لغو کرد. کلمبیا همچنین مقررات جدیدی را وضع کرد که استفاده از ماسک و برپایی چادرهای بدون مجوز در محوطه دانشگاه را ممنوع می‌کند. دانشگاه کلمبیا همچنین سازمان‌های دانشجویی را مسؤول اقدامات اعضای‌شان دانست و همکاری خود را با برخی گروه‌های فعال متوقف کرد. دانشجویان دانشگاه‌های دیگر نیز گزارش دادند می‌دانستند بورس تحصیلی برخی لغو شده است.

مجموعه این اقدامات، به ایجاد فضایی از ترس و خودسانسوری در دانشگاه‌های آمریکا منجر شد. بسیاری از دانشجویان و استادان گزارش داده‌اند از بیم مجازات‌های دانشگاهی و حرفه‌ای، افشای اطلاعات شخصی در فضای مجازی یا حتی تهدید به خشونت فیزیکی، از بیان دیدگاه‌های خود خودداری می‌کنند. منتقدان این روند را «اورولی» و نشانه‌ای از ورود ایالات متحده به دورانی تازه از سرکوب سیاسی دانسته‌اند که نه‌تنها آزادی‌های دانشگاهی، بلکه بنیادهای دموکراسی لیبرال را تهدید می‌کند.

■ **بازتاب ناامیدکننده اقدامات ترامپ برای کاخ سفید و اسرائیل**

اقدامات ترامپ برای حمایت از جنایات رژیم صهیونیستی و بستن دهان منتقدان و معترضان به این اقدامات در داخل خاک آمریکا، شاید برای مدتی باعث کم‌رنگ شدن فضای اعتراض در دانشگاه‌ها شده باشد اما نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد این اقدامات نه‌تنها فضای ملت‌پهی در داخل جامعه آمریکا ایجاد کرده، بلکه نسل جدید جوانان آمریکایی را نیز به تنفر از اسرائیل و حامیان آن سوق داده است.

به گزارش PBS News، مطالعات دانشگاه هاروارد و گزارش‌های میدانی از دانشگاه‌های مختلف نشان می‌دهد دانشجویان و اعضای هیات علمی، بویژه دانشجویان مسلمان، عرب، فلسطینی و حامی فلسطین، با یک فضای پراضطراب مواجه شده‌اند. بسیاری از دانشجویان دانشگاه Wesleyan بیان کرده‌اند به دلیل ترس از قضاوت یا مجازات، درباره مشارکت در اعتراضات مردد هستند و حتی در انتخاب پوشش را حضور فیزیکی در مکان‌های عمومی «روی تخم مرغ راه می‌روند».

در دانشگاه هاروارد، ۵۰ درصد پاسخ‌دهندگان در نظرسنجی دانشگاهی اذعان کرده‌اند احساس راحتی در بیان دیدگاه‌های سیاسی خود ندارند و ۵۹ درصد معتقدند بیان نظرات سیاسی ممکن است با پیامدهای

تحصیلی یا حرفه‌ای همراه باشد. این نگرانی در میان مسلمانان و دانشجویان خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) به ترتیب به ۹۲ و ۸۶ درصد رسیده است. در نتیجه، بسیاری از دانشجویان از خودسانسوری استفاده می‌کنند و احساس می‌کنند هیچ حمایت واقعی از آزادی بیان از سوی دانشگاه وجود ندارد. نظرسنجی‌ها و داده‌های میدانی نشان می‌دهد دانشجویان و اعضای هیات علمی حامی فلسطین در معرض تبعیض و فشارهای مستقیم بوده‌اند. در دانشگاه هاروارد، ۲۹ درصد پاسخ‌دهندگان گزارش کرده‌اند به

مارک روبیو، وزیر خارجه دولت ترامپ با صراحت اعلام کرده حدود ۶۰ هزار دانشجوی خارجی تاکنون ویزاهای‌شان باطل شده و رسانه‌ها نیز عنوان می‌کنند کار تفتیش عقاید برای ورود دانشجویان جدید به دانشگاه‌ها در جریان است و بسیاری از دانشگاه‌ها هم‌اینگ به همکار دولت ترامپ در شناسایی دانشجویان حامی فلسطین تبدیل شده‌اند تا بودجه‌های دولتی را از دست دهند

دلیل دیدگاه‌های سیاسی خود با کلیشه‌سازی یا تبعیض مواجه شده‌اند. این نسبت برای مسلمانان ۷۱ درصد و برای دانشجویان MENA (خاورمیانه و شمال آفریقا) ۷۶ درصد است. علاوه بر آن، ۳۴ درصد پاسخ‌دهندگان اظهار

نشان می‌دهد دانشجویان و اعضای هیات علمی حامی فلسطین در معرض تبعیض و فشارهای مستقیم بوده‌اند. در دانشگاه هاروارد، ۲۹ درصد پاسخ‌دهندگان گزارش کرده‌اند به دلیل دیدگاه‌های عمومی و دانشجویی نسبت به حقوق فلسطینیان در حال تغییر است. طبق نظرسنجی Pew Research (آوریل ۲۰۲۵)، ۵۳ درصد برزگسالان آمریکایی دیدگاه مملوبی نسبت به اسرائیل دارند که افزایش قابل توجهی نسبت به سال ۲۰۲۲ داشته است. همچنین حمایت نسل Z از حقوق فلسطین در دانشگاه هاروارد در ۴۳ درصد افزایش یافته است. این تغییرات اجتماعی – سیاسی موجب فشار بیشتر بر سیاست‌گذاران دانشگاهی برای مدیریت اعتراضات شده است.

که مسؤولان دانشگاهی در برابر این هجمه عظیم دولت آمریکا به دانشجویان منتقد به وضعیت حقوق بشر در سرزمین‌های اشغالی و غزه، به میدان آمده و از دانشجویان خود دفاع کرده‌اند اما آمارها نشان می‌دهد دانشگاه‌ها و مسؤولان آن در همدستی عجیبی با دولت ترامپ دست به همکاری با جنایتکاران زده و ضمن سرکوب صدای مخالفان در محیط دانشگاهی، ارتباطات علمی و کاری خود را با دانشگاه‌های صهیونیست نیز افزایش داده‌اند.

دانشگاه کلمبیا از نخستین دانشگاه‌هایی بود که بلافاصله بعد از استعفای رئیس آن به دلیل ناتوانی در برخورد با دانشجویان حامی فلسطین، با روی کار آمدن ریاست جدید، بلافاصله به برخورد با دانشجویان پرداخت. این دانشگاه، دانشجویان را به دلیل اعتراضات حامی فلسطین اخراج کرد و دانشجویان تحصیلات تکمیلی مددکاری اجتماعی در کلمبیا به دلیل فعالیت‌های حامی فلسطین تعلیق شدند.

دانشجویان و اساتید در هاروارد، همچنین در دانشگاه‌های کالیفرنیا و واشنگتن به دلیل حمایت از فلسطین تعلیق یا اخراج شدند. هیات امنای دانشگاه هاروارد در عین حال به ۱۳ دانشجوی ارشد این دانشگاه که در اعتراضات شرکت کرده بودند، مدرک تحصیلی نداد. یک دانشجو در هاروارد از اتمام ترم خود منع شد و مدرک تحصیلی‌اش به مدت

انضباطی تازه‌ای طراحی شد که امکان دفاع مؤثر دانشجویان از خود را محدود کرد و در نهایت به تعلیق یک دانشجوی عرب منجر شد.

■ **مداخله در برنامه‌های آموزشی و آزادی علمی**

محدودیت‌ها تنها به حوزه اعتراضات ختم نشد، بلکه دولت تلاش کرد در محتوای آموزشی دانشگاه‌ها نیز دخالت کند. بنا به گزارش گاردین، وزارت آموزش آمریکا یک برنامه مشترک میان دانشگاه دوک و UNC را به دلیل تمرکز بیش از حد بر مطالعات فرهنگی زیر سوال برد. از نظر دولت ترامپ، چنین برنامه‌هایی با مأموریت فدرال برای «تقویت امنیت و ثبات اقتصادی ایالات متحده» همخوانی نداشت. منتقدان این اقدام را بخشی از تلاش دولت برای خاموش کردن نقدهای دانشگاهی علیه سیاست‌های اسرائیل و نمونه‌ای از «سلام‌هراسی به سبک برخورد تمدن‌ها» توصیف کردند.

■ **هدف‌گیری دانشجویان خارجی و دارندگان ویزا**

دولت ترامپ تنها به فشار مالی و سیاسی بر دانشگاه‌ها بسنده نکرد، بلکه ابزارهای مهاجرتی را نیز برای خاموش کردن صدای اعتراض به کار گرفت. بازداشت محمود خلیل، دانشجوی سابق دانشگاه کلمبیا و دارنده گرین‌کارت توسط مأموران مهاجرت نمونه‌ای شاخص از این رویکرد بود. ترامپ او را به داشتن «دیدگاه‌های رادیکال طرفدار حماس» متهم کرد و مدعی شد چنین فعالیت‌هایی «ضدیهودی و ضدآمریکایی» است. منتقدان اما این اقدام را کوششی آشکار برای ایجاد رعب و ساکت‌کردن جنبش‌های دانشجویی دانستند. ترامپ حتی در سخنان انتخاباتی خود وعده داد هر دانشجوی خارجی که در حمایت از فلسطین اعتراض کند، از کشور اخراج خواهد شد. او تهدید کرد ویزای دانشجویان طرفدار حماس را لغو می‌کند و ساکنان خارجی شرکت‌کننده در تظاهرات «حامی جهاد» را از آمریکا اخراج خواهد کرد.

این سیاست از سوی وزیر خارجه، مارکو روبیو نیز علناً تأیید شد. در رسانه‌ها گزارش‌هایی از لغو ویزای دانشجویان فعال طرفدار فلسطین منتشر شد؛ از جمله در دانشگاه هاروارد و حتی نمونه‌ای در بریتانیا که در آن یک دانشجوی فلسطینی دانشگاه منچستر به بهانه‌های امنیتی از ادامه تحصیل بازماند.

■ **محکومیت عمومی و برچسب‌زنی به فعالان**

دولت ترامپ همچنین از عرصه عمومی و رسانه‌ای برای اعمال فشار استفاده کرد. ترامپ این اقدامات را از زمان انتخابات ریاست جمهوری آغاز کرد. او در دیدار با حامیان مالی خود اعتراضات ضداسرائیلی در دانشگاه‌ها را «افراطی و غیرقابل قبول» نامید و وعده داد با این فضا مقابله کند. سخنگوی کارزار انتخاباتی او نیز دولت بایدن را متهم کرد که سهل‌انگاری خود به «معترضان ضدیهودی» قدرت داده است. بعد از انتخاب شدن ترامپ به عنوان رئیس‌جمهور، حساب اینستاگرام کاخ سفید تصویری از محمود خلیل را پس از بازداشت او با عبارت «شالوم محمود» منتشر کرد؛ اقدامی که بسیاری آن را تحقیرآمیز و مغایر با کرامت انسانی دانستند. در همین حال، گروه‌های حامی اسرائیل همچون مرکز ملی حمایت یهودیان، شکایت‌هایی علیه سازمان‌های دانشجویی نظیر «دانشجویان ملی عدالت برای فلسطین» و «مسلمانان آمریکایی برای فلسطین» مطرح کردند و آنها را به ایفای نقش به عنوان بازوی نیابتی حماس و کمک به حملات ۷ اکتبر متهم کردند.

■ **داکسینگ: ابزار تازه برای خاموش کردن صدای دانشجویان**

پدیده داکسینگ (Doxxing) که به معنای افشای عمومی و عمدی اطلاعات شخصی افراد با هدف آزار و اذیت یا انتقام‌جویی است، در بستر اعتراضات دانشجویی مرتبط با مسئله فلسطین به عنوان ابزاری نوین برای سرکوب و ارباب فعالان دانشگاهی به کار گرفته شده است. این شیوه که ریشه در جنگ‌های روانی و فضای مجازی دارد، بتدریج به